

Familia Regala a Romaniei de Hohenzollern- Sigmaringen (apoi de Romania)

Carol I, Domnitor si Rege al Romaniei
(n.1839 - d.1914)

Atunci cand a avut loc consultarea romanilor cu privire la viitorul celor doua Principate, Moldova si Muntenia, in cadrul asa numitelor "divane ad-hoc", s-a hotarat unirea Principatelor si aducerea la conducere a unui Principe dintr-o familie domnitoare straina. Dupa domnia de scurta durata a lui Alexandru Ioan Cuza, in anul 1866, Locotenenta Domneasca I-a adus la putere pe tanarul de numai 27 de ani, Carol de Hohenzollern-Sigmaringen.

Carol s-a nascut la Sigmaringen, in ziua de 7/20 aprilie 1839, fiind al doilea fiu al Principelui Carol Anton de Hohenzollern-Sigmaringen si al sotiei sale, Josefina. Dupa terminarea cursurilor secundare, Carol a urmat la scoala de cadeti din Munster, iar apoi, in 1857, scoala de artilerie de geniu din Berlin. El s-a remarcat, pe cand avea gradul de locotenent, in razboiul austro-germano-danez, participand la asediul cetatii Fredericia.

In 1866, dupa ce Conte de Filip de Flandra refuzase tronul Principatelor Unite, Ion C. Bratianu a plecat in Germania pentru a-l aduce in tara pe Principele Carol. Dupa o calatorie incognito plina de peripetii, cu trenul pe ruta Duseldorf-Bonn-Freiburg-Zurich-Viena-Budapesta, pe data de 8 mai 1866, Carol a ajuns la Bazias, unde s-a imbarcat pe un vapor dunarean care l-a dus pana la granita cu Romania. El avea un pasaport fals, calatorind deghizat ca om de afaceri, pentru ca intre Germania si Austria exista la acea data o stare conflictuala.

La 10 Mai 1866, Carol a sosit la Bucuresti, capitala Romaniei, intampinat de multimi entuziaste. Acest moment a reprezentat nasterea Dinastiei, si in acelasi timp inceputul unei perioade de profunde schimbari in societatea romaneasca. Romania avea inca, la acea vreme, statut de tara aflata sub suzeranitate turca. Principele Carol a primit titlul de Domnitor si a jurat credinta in fata adunarii parlamentare.

In 1869 Domnitorul Carol s-a casatorit cu Elisabeta de Wied, iar in 1871 se nastea Maria, prima principesa romana din Dinastia de Hohenzollern. Din pacate, Maria a murit de scarlatina la numai 3 ani.

Primii ani ai domniei, nu au fost prea usori pentru Carol. Domnitorul s-a adaptat destul de greu la agitata viata politica a Principatelor Unite, fiind, in jurul anului 1870, la un pas de abdicare. Nu avea, insa, sa treaca prea mult timp pana cand Carol avea sa se remarce, conducand armatele ruso-romane in timpul razboiului pentru independenta. Proclamarea Independentei Romaniei pe 10 Mai 1877 a constituit un moment extrem de important in dezvoltarea statului modern roman, moment la care Carol a avut o contributie esentiala.

Afirmarea Romaniei ca tara europeana independenta a facut necesara schimbarea statului ei de Principat. Astfel, in 1881, Carol I primeste titlul de Rege iar Romania devenea Regat. Dupa proclamarea Regatului, Carol I l-a desemnat ca mostenitor al tronului pe Ferdinand, cel de-al doilea fiu al fratelui sau mai mare. Prin aceasta se asigura continuitatea Dinastiei de Hohenzollern pe tronul Romaniei.

Cei 48 de ani de domnie ai lui Carol au dus la schimbari majore in viata statului roman. Regele era un om extrem de sever si disciplinat, cu o moralitate impecabila. El a incercat toata viata sa impuna colaboratorilor stilul sau meticulos si exact. Regina Elisabeta spunea despre sotul ei ca "*si in somn el poarta Coroana pe cap*". Romania a parcurs o perioada de dezvoltare marcata, atat in domiul economico-social cat si in cel al culturii.

La declansarea Primului Razboi mondial, Regele Carol nu s-a opus hotararii Consiliului de Coroana de a nu se alatura Germaniei, dar acest moment a insemnat pentru el o grea lovitura. In 1914, Regele Carol I avea sa inchida ochii, la varsta de 75 de ani, lasandu-l pe nepotul sau, Ferdinand, sa infaptuiasca ceea ce el nu a putut sa faca: pornirea la lupta, in fruntea armatelor romane, impotriva tarii sale natale si unirea provinciilor romanesti intr-un singur stat.

Carol se odihneste la Curtea de Arges, in Biserica Episcopala, unde dupa numai doi ani de la moartea sa, a fost inmormantata si credincioasa lui sotie, Elisabeta.

Regele Ferdinand

(b.1865 - d.1927)

La moartea [Regelui Carol I](#), tronul a fost mostenit de catre Ferdinand, fiul fratelui mai mare al defunctului Rege. Ferdinand, dupa cum ne spune Nicolae Iorga in "Istoria Romanilor", *"era pentru cei mai multi un necunoscut si un netinut in seama, pentru cativa o taina, aproape pentru nimeni o certitudine"*. Timiditatea sa innascuta nu lasa sa se intrevada prea usor faptul ca era un om de o vasta cultura, pasionat botanist si vorbitor curent de mai multe limbi straine, intre care greaca veche si ebraica. Insa in numai 13 ani de domnie, dintr-un "necunoscut", Ferdinand avea sa devina un mare Rege, supranumit fie "Intregitorul", fie "Lealul" pentru felul in care si-a dedicat viata tarii sale.

Ferdinand s-a nascut la Sigmaringen, in anul 1865, fiind al doilea fiu al Principelui Leopold de Hohenzollern, fratele mai mare al Regelui Carol, si al Principesei Antoaneta, infanta Portugaliei. El a venit pentru prima oara in Romania la numai 19 ani, in 1884, dupa care s-a reintors in Germania pentru a-si continua studiile liceale si universitare. In 1889, dupa terminarea Universitatii din Lipsca si a Scolii Superioare de Stiinte Politice si Economice din Tubingen, Principele s-a stabilit la Bucuresti pentru a-si putea indeplini atributiile de mostenitor al tronului Romaniei.

Dupa o idila cu poeta Elena Vacarescu, domnisoara de onoare a Reginei Elisabeta, relatie intrerupta prin interventia Consiliului de Ministrii, care a reamintit Principelui ca nici un membru al Familiei Regale nu se poate casatori decat cu Principese de origine straina, Ferdinand s-a insurat, pe data de 10 ianuarie 1893, cu Maria de Edinborough, din Familia Regala a Angliei. Impreuna au avut 6 copii, cel mai mare, botezat Carol, urmand sa devina [Regele Carol al II-lea](#).

Frumusetea fizica cu care Ferdinand fusese din plin inzestrat, avea sa fie de foarte scurta durata. In 1897, Principele s-a imbolnavit de febra tifoida, scapand cu viata ca printr-o minune. *"Din ruina fizica a lui Ferdinand, nu supravietui decat doar neasemuita frumusetate a mainilor sale"* scrie Sterie Diamandi in cartea sa "Galeria oamenilor politici".

In 1914, Ferdinand a devenit Rege al Romaniei, la 49 de ani, depunand juramantul solemn si promitand ca va fi "un bun roman". In timpul razboiului mondial Regele Ferdinand s-a alaturat curentului favorabil Antantei, si, in 1916, pe 14 august, a prezidat Consiliul de Coroana in cadrul caruia a luat o hotarare dramatica: intrarea Romaniei in razboi impotriva tarii sale natale, Germania. Cu tot entuziasmul romanilor, situatia de pe campul de lupta nu a fost favorabila, o buna parte din teritoriul Romaniei fiind ocupat de catre trupele Puterilor Centrale. Ferdinand si intregul guvern roman s-au refugiat, in noiembrie 1916, la Iasi. Pentru Rege si Familia sa a fost o perioada extrem de grea, perioada in care toate planurile pareau sa se naruie. In plus, in 1917, murea de febra tifoida, la numai 4 ani, Principele Mircea, cel de-al saselea copil al cuplului regal. Desi familia sa din Germania l-a renegat, la Castelul Hohenzollernilor arborandu-se steagul de doliu, Ferdinand nu si-a pierdut sperantele. Astfel, el a refuzat sa ratifice pacea separata intre Puterile Centrale si Romania. In cele din urma, situatia avea sa se schimbe in cursul anului 1918, anul de nastere al Romaniei Mari. Ferdinand s-a intors triumfal la Bucuresti, in fruntea armatei sale eroice, trecand pe sub arcul de triumf, intampiant fiind de populatia entuziasta.

Regele Ferdinand nu a fost insa scutit necazuri. Fiul sau cel mai mare, mostenitorul tronului, traia o viata scandaloasa si, incalcand ordinea monarhica, s-a casatorit clandestin la Odessa, cu Ioana Lambrino. Tribunalul Ilfov a anulat insa casatoria, iar Ioana Lambrino a fost exilata impreuna cu fiul nelegitim al lui Carol. Principele a fost trimis intr-o lunga calatorie in jurul lumii, pentru "a o uita" pe Ioana Lambrino. Pe 10 mai 1921, Carol s-a casatorit la Atena cu Elena, fiica Regelui Constantin al Greciei.

In 1921, Ferdinand va avea bucuria sa traiasca nasterea nepotului sau, [Mihai](#), fiul lui Carol si al Elenei. Cu toate acestea, mariajul dintre Carol si Elena nu avea sa reuseasca, mostenitorul tronului parasindu-si sotia si fiul, fugind la Paris impreuna cu amanta sa, Elena Lupescu. In cele din urma, cu inima tulburata, Regele il desemneaza ca urmas la tron pe nepotul sau, Mihai, dezmostenindu-l, in acelasi timp, pe fiul sau Carol.

Dupa o domnie ilustra de 13 ani, Ferdinand s-a stins la Sinaia, la numai 62 de ani, in urma unei lungi suferinte, pricinuite de un cancer de colon. In timpul vietii sale, Regele a vazut faurindu-se Romania Mare, a infaptuit reforma agrara, impartind pamant taranilor, capatand pentru aceasta si numele de "Rege al Taranilor", a promulgat Constitutia din 1923, lege fundamentala liberala si democratica. A fost inmormantat la Curtea de Arges, alaturi de unchiul sau, Regele Carol I, si Regina Elisabeta, pe lespede sa de mormant stand scris:

"Aici odihneste robul lui Dumnezeu Ferdinand I, Rege al Romaniei, nascut la 24 august 1865, rapostat la 20 iulie 1927 la castelul Pelisor. Luand carma tarii la 11 octombrie 1914, a tras sabia la 15 august 1916 pentru dezrobirea romanilor de peste vechile hotare, infaptuind intregirea neamului si incoronandu-se la 15 octombrie 1922 la Alba Iulia ca primul Rege al tuturor romanilor"

Regele Carol al II-lea
(n.1893 - d.1953)

Cel mai controversat dintre cei patru Regi ai României este, fără îndoială, Carol al II-lea. Foarte mulți au văzut în el principalul vinovat pentru dezmembrarea statului român la începutul celui de al doilea război mondial. Carol al II-lea a instaurat prima dictatură din România secolului al XX-lea. Viața lui aventuroasă a fost criticată de către toți contemporanii săi, indignându-i până și pe cei mai loiali susținători ai monarhiei.

Fiu al [Principelui Mostenitor Ferdinand](#) și al Principesei Maria, Carol s-a născut în anul 1893, pe 3 octombrie, la Sinaia, fiind primul Rege din dinastia de Hohenzollern născut în România, botezat conform constituției, în religia ortodoxă. Mama lui îl descria ca pe un "*copil frumos, cu bucle aurii*". De educația lui s-a ocupat însuși [Regele Carol I](#), pentru a-i asigura pregătirea necesară unui viitor suveran. Principele Carol s-a dovedit a fi un tânăr inteligent și sarguincios, cu o personalitate debordantă.

Problemele nu au întârziat, însă, să apară. Odată cu accesarea la tron a tatălui său, Regele Ferdinand, Carol devenea, la 21 de ani, mostenitorul direct al tronului României. Tot la această vârstă, el devenea și senator de drept în Parlamentul României. În timpul Primului Război Mondial, în 1918, când întreg guvernul și Casa Regală erau în refugiu la Iași, Carol a parasit garnizoana în care se afla, fugind la Odessa, împreună cu iubita lui, Ioana (Zizi) Lambrino, fiica unui maior din anturajul curții. Acolo cei doi s-au căsătorit pe ascuns. Inevitabil, un imens scandal s-a iscat. Carol a fost trimis în "arest" la Mănăstirea Horaița-Neamț, iar căsătoria a fost ulterior anulată de către Tribunalul Ilfov. Cu toate acestea, Carol a continuat să se întâlnească cu iubita lui, astfel că, în 1920, Ioana Lambrino a rămas însărcinată. În 1920 se naște Mircea, fiul nelegitim al lui Carol. Toate acestea au dus la trimiterea lui Carol într-o lungă călătorie în jurul lumii, pentru a o uita pe Ioana Lambrino.

În 1921, Carol a cunoscut-o pe Elena, fiica Regelui Constantin al Greciei. Cei doi aveau să se căsătorească în același an. Pe 25 octombrie 1921, se naște [Mihai](#), viitorul Rege al României. Nașterea copilului a marcat starea de sănătate a principesei Elena, ceea ce a dus la o racire a relațiilor dintre cei doi. Între timp, Carol avea să o cunoască pe Elena (Magda) Wolf Lupescu. Principele s-a îndrăgostit foarte puternic de ea, Elena Lupescu reușind să-l domine practic toată viața. Un al doilea scandal avea să se declanșeze atunci când Carol a fugit împreună cu amanta sa la Paris, renunțând din nou la drepturile sale de mostenitor al Coroanei.

De data aceasta, Regele Ferdinand I-a indepartat din Familia Regala, desemnandu-l ca mostenitor pe nevarstnicul sau nepot, Mihai.

In 1927 Regele Ferdinand s-a stins, tronul revenindu-i lui Mihai, tutelat de o Regenta. Insa pe fondul unei situatii politice interne instabile si al crizei mondiale, Carol s-a reintors in tara, pe 6 iunie 1930, inlaturandu-si fiul de pe tron si proclamandu-se Rege. Cu toate promisiunile solemne facute lui Iuliu Maniu, pe atunci prim-ministru, ca va inceta relatia cu Elena Lupescu, dupa numai putin timp, Carol isi readucea amanta inapoi.

Regele Carol al II-lea a domnit zece ani, intre 1930 si 1940. Acesti ani au fost marcati pe de-o parte de o crestere economica marcata, de o intensa dezvoltare culturala, iar pe de alta parte de o destramare a vietii politice democratice. Un rol insemnat in faramarea partidelor l-a avut si abilul joc politic al Regelui Carol al II-lea, care de la inceput avea sa-si manifeste tendintele autoritare. In plus, camarila care s-a format in jurul sau, camarila controlata de catre Elena Lupescu, a jucat un rol nefast in culisele scenei politice romanesti. In 1938, Regele Carol a dizolvat partidele politice, a abolit constitutia democratica din 1923 si a instaurat regimul de dictatura personala. Asumandu-si responsabilitati atat de extinse, Carol si-a pregatit practic, fara voia lui, propria abdicare. Lipsa de suport extern din parte aliatilor traditionali, Anglia si Franta, debutul razboiului mondial, si, in 1940, destramarea Romaniei Mari, prin ocuparea Basarabiei, de catre rusi, si a Transilvainei de nord-vest de catre Ungaria, au dus la erodarea completa a sprijinului politic pentru regimul lui Carol al II-lea. Pe fondul tulburarilor interne, el este nevoit sa abdice, in septembrie 1940, lasand tronul fiului sau, Mihai, iar puterile dictatoriale generalului Ion Antonescu.

Carol al II-lea a parasit tara, impreuna cu amanta sa, intr-un tren cu 12 vagoane, care adapostea imense bogatii, intre care 41 de tablouri semnate de mari artisti precum Tizian, El Greco sau Grigorescu. Dupa ce a locuit in mai multe tari latino-americane, Carol s-a stabilit in Portugalia. In timpul razboiului, si imediat dupa aceea, se pare ca el a avut unele tentative de a-si recapata tronul, luand contact si cu sovieticii, ceea ce a creat unele probleme Regelui Mihai, in perioada de negocieri pentru armistitiu cu fortele aliate. Insa nici un partid sau om politic, cu exceptia lui Gh. Tatarascu, nu a fost de acord sa discute o astfel de posibilitate.

In cele din urma, fostul Rege se casatoreste, in 1949, cu Elena Lupescu. In 1953, Carol al II-lea, suferind de cancer, s-a stins din viata. Imensa lui avere a fost mostenita de catre Elena Lupescu, care i-a supravietuit aproape 25 de ani.

Carol al II-lea a fost inmormantat in capela Regilor Portugaliei din Estoril.

Majestatea Sa Regele Mihai I de Romania (n. 1921)

Introducere

Nici o alta persoana nu simbolizeaza mai bine tragedia romanilor din ultima jumatate de secol, decit Regele Mihai. El s-a nascut sa devina un mare rege intr-o tara a carei dezvoltare era comparabila cu cea a Belgiei. Dar istoria a fost potrivnica lui si poporului sau. Intii a trebuit sa lupte impotriva nazistilor, iar mai apoi impotriva comunistilor. El a fost un monarh constitutional, intr-o vreme in care Europa era dominata de dictatori.

Aceste pagini contin istoria unui rege si a poporului sau, istorie cu mult mai dramatica decit al oricarui alt rege european din ultimul secol. Este o istorie despre eroism si modestie, despre victorii si infringeri, dar inainte de toate, este parte din istoria unui popor care a dat lumii nu numai pe Dracula si Ceausescu. Este istoria Majestatii Sale Regelui Mihai I de Romania.

Inaintasii (1866-1921)

Familia regala romana provine din una dintre cele mai proeminente case domnitoare din istoria Europei: Dinastia Hohenzollern (vezi [genealogia](#)). Familia Hohenzollern a jucat un rol extrem de important in Germania evului mediu. Ramura principala a familiei Hohenzollern, singura supravietuitoare pina in zilele noastre, ramura Nurenberg, s-a impartit in anul 1200 in doua linii: linia Franconica si cea Svaba.

Fondatorul Familiei Regale Romane, [Carol de Hohenzollern-Sigmaringen](#) a fost descendent al liniei Svabilor si s-a nascut in Sigmaringen (in sudul Germaniei de azi), in aprilie 1839. Carol a venit in Romania in 1866, incognito. Aceasta precautie era necesara, deoarece a trebuit sa traverseze Austria, care era in relatii de tensiune cu Prusia la acea vreme. El a fost proclamat 'domnitor' al Romaniei in acelasi an, iar in 1881 el devenea primul Rege al Romaniei.

[Ferdinand](#), unul din nepotii lui Carol (care nu a avut mostenitori directi) a succes unchiului sau la tron. In timpul domniei sale, visul romanilor de a se uni intr-un singur stat a devenit realitate. El a fost incoronat Rege al Romaniei Mari in 1922.

Regele Ferdinand si regina Maria au avut mai multi copii, cel mai mare dintre ei, principele [Carol](#), urmand sa mosteneasca coroana de otel a Romaniei. Carol a fost primul Hohenzollern nascut in tara noastra. Inteligent si cultivat, cu o personalitate debordanta, Carol ar fi putut sa fie un mare rege, insa defectele i-au umbrit calitatile, au zdruncinat dinastia si au subrezit democratia din Romania.

În timpul primului război mondial, parasindu-si îndatoririle de militar, Carol a fugit împreună cu Zizi Lambrino, fiica unui maior din anturajul Curtii, la Odessa, unde cei doi s-au și cununat în anul 1918. Casatoria lor morganatică a fost însă anulată, astfel ca, în 1921, după o lungă călătorie în jurul lumii, principele Carol urma să o cunoască pe Elena, din familia regală a Greciei. În același an, Carol și Elena s-au căsătorit, iar pe 25 octombrie 1921 se naște, la Sinaia, în Castelul Foisor, Mihai, viitorul Rege al României.

Copilaria. Prima domnie (1927-1930)

Nasterea unui nou principe a fost vestit în toată țara prin salve de tun. Acest eveniment asigură întărirea dinastiei și implică institutia monarhică. Iată cum anunță regele Ferdinand venirea pe lume a lui Mihai: "*Ferdinand I prin grația lui Dumnezeu și voința Națională Rege al României. La toți de fătă și viitori sanatați!*

Astăzi Pronia Cerească a harazit Dinastiei un nou vâstar.

Alteta Sa Regală Principesa Mostenitoare Elena a României a dat naștere unui fiu, care a primit numele de Mihai.

Sunt incredintat că întreg poporul român, care atât în clipele de bucurie cât și în cele de grijă a fost întotdeauna sprijinul Tronului și Dinastiei, va sărbători cu însufletire fericitul eveniment împreună cu Mine și Familia Mea.

Dragostei poporului Meu prea iubit incredintez pe principele nou născut.

Dat la Palatul Regal în ziua de 25 octombrie 1921, No 4266"

[*"Universul"*, vineri, 28 octombrie 1921].

Nu trecuseră decât puțini ani de la încetarea primului război mondial iar în România aveau loc mari reforme politice și sociale. Reforma agrară promisă de către Regele Ferdinand ostasilor de pe câmpurile de luptă a fost pusă în aplicare, astfel că sute de mii de țărani deveneau proprietari de pământ; în 1923, Parlamentul României aprobă o nouă Constituție, considerată a fi una din cele mai liberale din Europa acelor vremuri. În această Constituție se stipulează că Tronul României este moștenit din tată în fiu, cu excluderea perpetua femeilor de la succesiune. Astfel, Mihai devenea al doilea în linia directă a succesiunii la tron.

Copilaria lui Mihai a fost însă marcată de neînțelegerile apărute între părinții săi. Nu după mult timp de la nașterea sa, tatăl său, principele Carol, a început o aventură cu Elena Lupescu. Această relație avea să se dovedească mai mult decât un simplu amor pasager. Carol s-a îndepărtat tot mai mult de soția lui, și, după trei ani de la prima întâlnire cu Elena Lupescu, fugă cu aceasta, în străinătate, la Paris. De acolo, îl anunță pe Rege că renunță la titlul de principe moștenitor și la toate drepturile și obligațiile ce decurg din acesta.

Regele Ferdinand a trebuit să-și modifice prevederile testamentare, și să-l înlăture pe Carol din familie. În 1926, Mihai ajungea, la numai cinci ani, moștenitorul tronului României, iar tatăl său devenea un "simplu" cetățean cu numele de Carol Caraiman, locuind la Paris împreună cu amanta lui.

Din pacate, dupa numai 13 ani de domnie, Regele Ferdinand se stinge din viata la numai 62 de ani, rapus de o necrutatoare boala. Chiar daca nu a fost lunga, domnia sa a marcat enorm istoria Romaniei. Cand a preluat Coroana, in anul 1914, Romania avea mai putin de 150 de mii de km patrati si aproximativ 7.7 milioane de locuitori. La moartea sa suprafata Romaniei atingea 295 de mii de km patrati si o populatie de peste 17 milioane de locuitori. Transformarile nu au fost numai cantitative ci poate in primul rand calitative, Regele Ferdinand lasand mostenire o tara cu un regim de democratie parlamentara in care votul universal luase locul votului censitar practicat in Romania dinaintea primului razboi mondial.

La 20 iulie 1927, plecand de la Sinaia, micul Rege Mihai soseste, impreuna cu mama sa, la Bucuresti, fiind intampinat de primul ministru Ionel Bratianu. Membrii Regentei depun juramantul in fata parlamentului iar in toate garnizoanele din tara se jura credinta noului Rege. Regenta era constituita din trei membri: principele Nicolae, unchiul lui Mihai, Miron Cristea, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane si Gheorghe Buzdugan, presedintele Inaltei Curti de Casatie. Prin decesul ultimului, in Consiliul de regenta a intrat ulterior George Sarateanu.

Regele-copil isi incepe scoala primara la Castelul Peles, din Sinaia, resedinta de vara a familiei regale, avandu-l ca mentor pe profesorul Nicolae Saxu.

Inca de mic copil, Mihai avea sa se arate pasionat de automobile si de mecanica, pasiuni care aveau sa-i fie de folos mai tarziu in viata. Prima sa masina cu motor, primita de la mama sa, se numea "Gandacul rosu" si era propulsata cu ajutorul unor baterii electrice. *"... am inceput sa conduc un Rolls Royce, care apartinuse bunicului meu, Regele Ferdinand"* avea sa-si aminteasca Regele Mihai. *"Asta se intampla in sa pe un fel de islaz, in apropiere de Bucuresti ... uneori si la Sinaia"* [Andrei Savulescu - "Regele Mihai-automobilist, mecanic, pilot profesionist"]. Toate acestea se petreceau in 1927, cand Mihai avea numai 6 ani.

In 1930 in sa, tatal sau avea sa revina in tara pe calea aerului, si la numai doua zile, pe data de 8 iunie 1930, Carol a fost proclamat Rege in fata camerelor reunite ale parlamentului.

Mihai, Mare Voievod de Alba-Iulia (1930-1940)

La reintoarcerea lui Carol a contribuit din plin situatia din tara, viata politica fiind marcata de numeroasele divergente existente intre partidele politice ale acelor vremuri. Introducerea votului universal nu a adus numai foleaze prin posibilitatea tuturor cetatenilor de a-si exprima optiunile ci a generat si o faramitare a vietii politice. Daca inainte de primul razboi mondial in Romania existau doua partide puternice -liberalii si conservatorii- a caror alternanta la putere asigura stabilitatea sistemului politic, dupa razboi situatia s-a schimbat radical. Partidul conservator s-a dezintegrat, locul sau pe scena politica fiind luat de alte partide. In schimb, partidul liberal condus cu o mana de fier de catre Ionel Bratianu a ramas o buna bucata de timp la guvernare, fiind de altfel si principala grupare politica ce se opunea reintoarcerii lui Carol pe tron.

Insa moartea lui Ionel Bratianu, la scurt timp dupa aceea a Regelui Ferdinand in anul 1927, a diminuat mult din autoritatea guvernului. In acelasi timp, Regenta nu avea nici ea autoritatea necesara si aceasta in primul rand pentru ca Principele Nicolae, fratele lui Carol si unchiul lui Mihai, care ar fi trebuit sa fie stalpul Regentei, era total dezinteresat de politica. Nicolae considera obligatiile sale de regent ca pe un sir de corvezi. Spiritul sau impulsiv, renumit de altfel in epoca, ca si relatia sa cu Ioana Dumitrescu, sotia unui avocat pe nume Radu Saveanu, a daunat mult imaginii Regentei. De altfel, principele Nicolae nici nu avea sa se opuna reintoarcerii fratelui sau pe tron, ba din contra, a favorizat discret curentul "carlist".

Anul 1928 avea sa marcheze venirea la putere pentru prima oara a Partidului National Taranesc, partid format din fuziunea Partidului National din Ardeal, condus de Iuliu Maniu, cu Partidul Taranesc din vechiul Regat, condus de Ion Mihalache. Noul guvern venea la putere cu un enorm capital de popularitate, insa criza economica mondiala, ca si probemele interne, au facut ca instabilitatea politica din Romania sa se accentueze. Pe acest fond, curentul "carlist" a inceput sa se mareasca, din ce in ce mai multa lume vazand in Carol omul care ar putea pune capat certurilor politice dintre partide. Astfel, spre seara zilei de 6 iunie 1930, dupa un zbor plin de peripetii, Carol ajunge incognito la Bucuresti. Pe data de 8 iunie, Parlamentul decidea anulara legilor care il indepartau pe Carol de la succesiune, acesta fiind proclamat Rege. Pentru prima oara in istoria moderna a Europei un tata urma la tron fiului sau...

Cand tatal sau a venit pe tron, Mihai era elev de scoala primara. Pentru el acest eveniment a insemnat o adevarata drama personala. Si aceasta nu pentru ca a fost indepartat de pe tron, capatand in schimb un titlu pompos de "Mare Voievod de Alba-Iulia", ci in primul rand pentru ca avea sa fie practic despartit de mama lui. Desi Carol ii promisese solemn lui Iuliu Maniu, primul ministru, ca va intrerupe legatura cu amanta sa, Elena Lupescu, la scurt timp dupa ce a devenit Rege, el a readus-o in tara. Din aceasta cauza, Principesa Elena a fost nevoita sa paraseasca Romania, in anul 1932, stabilindu-se in Italia, la Florenta. Mihai nu avea voie sa o vada decat de doua ori pe an, cate trei saptamani, cand mergea sa o viziteze. Principesa Elena avea sa se intoarca in tara abia in 1940, cand fiul ei avea sa redevina Rege.

Dupa terminarea scolii primare la Castelul Peles, Mihai si-a continuat studiile intr-o clasa special organizata pentru el, condusa de generalul Traian Grigorescu. Elevii care urmau sa fie colegii Principelui mostenitor au fost selectati dintre cei care avusesera media 10 la admiterea in liceu (pe atunci cursurile liceale durau 8 ani, din clasa a 4-a pana in clasa a 12-a). Clasa speciala a fost alcatuita din copii din toate categoriile sociale, de la fiul unui mecanic de locomotiva pana la fiul unui mare industrias, incluzand si cate un reprezentant al principalelor minoritati din Romania, adica un secui si un sas. Lista profesorilor includea multe nume sonore, savanti cu recunoastere internationala, cum ar fi istoricul Nicolae Iorga sau geograful Simion Mehedinți. La sfarsitul anilor de studiu s-au organizat excursii in intreaga tara, combinate cu lectii de sinteza din domeniul geografiei si istoriei. Acestea au oferit viitorului Rege posibilitatea de a cunoaste pe viu multe din lucrurile studiate in orele de curs si, in primul rand, cultura, religia si obiceiurile locuitorilor din toate provinciile istorice romanesti. Mihai era tratat lafel ca si ceilalti elevi, fara a fi protejat in vreun fel. Intre cei 12 elevi ai clasei speciale s-au stabilit relatii de adevarata prietenie, relatii intarite si de faptul ca isi petreceau o buna parte din vacantele de vara impreuna, la Sinaia. De altfel, unul dintre ei, pe nume Mircea Ionitiu, avea sa devina secretarul particular al lui Mihai, insotindu-l pe Rege si in exil, in anul 1948.

Evolutia situatiei Romaniei in timpul domniei lui Carol, devenit Regele Carol al II-lea, intre 1930 si 1940, a fost marcata pe de-o parte de avntul economic ce a urmat crizei mondiale, Romania atingand in anul 1938 cel mai inalt nivel economic din perioada interbelica, iar pe de alta parte, domnia lui Carol a insemnat si dezintegrarea sistemului democratiei parlamentare, ceea ce a dus la instauarea in acelasi an (1938) a dictaturii regale. Este bine de amintit ca in timp ce in Romania mai functiona inca, la mijlocul anilor '30, o constitutie democratica si liberala, in majoritatea tarilor de pe continent conducerea se afla de mai multi ani in mana unor dictatori. Instaurarea dictaturii Regelui Carol a fost mult facilitata atat de contextul european cat si de dezamagirea populatiei fata de partidele politice acelor vremuri. In acelasi timp, au inceput sa se exprime si in Romania miscari extremiste, dintre care cea mai importanta a fost Miscarea Legionara, ceea ce a dus la aparitia violentei ca mijloc de rezolvare a rafiuelilor politice. In timpul lui Carol al II-lea au fost asasinati nu mai putin de doi prim-ministri, I.G. Duca, prim ministru liberal si Armand Calinescu, initial membru taranist, devenit ulterior sef al unui guvern autoritar in timpul dictaturii regale. In acelasi timp, deasupra Europei incepeau sa se adune nori negri prevestitori ai unui nou razboi.

In 1938, Regele Carol a instaurat un regim de dictatura personala, decretand desfiintarea partidelor politice, creand totodata un partid unic. Sperantele acestuia de a se transforma in "Regele renasterii nationale" (partidul unic se numea initial Frontul Renasterii Nationale) s-au dovedit a fi desarte. Inconjurat de o camarila alcatuita din tot felul de personaje dubioase care ii erau introduse de catre amanta sa, Elena Lupescu, Carol al II-lea devenea din ce in ce mai nepopular.

Anii care au urmat aveau sa aduca mari nenorociri pentru Romania: in august 1939 s-a semnat intre Germania hitlerista si URSS-ul lui Stalin un protocol secret care prevedea printre altele si impartirea teritoriala a Romaniei. Aceasta intelegere a fost pusa in aplicare un an mai tarziu cand URSS a ocupat Basarabia si Bucovina de Nord iar Ungaria, sprijinita de catre germani, a luat si ea Ardealul de Nord-Vest.

Pierderea unor parti atat de insemnate din teritoriul tarii, fara sa se fi tras nici un foc de arma a fost considerata o rusine natioanala, toata lumea facandu-l raspunzator pe Regele Carol. Lipsit de sprijin intern si international, trebuind sa faca fata manifestatilor de nemultumire din tara, Carol s-a vazut nevoit, in septembrie 1940, sa cedeze o buna parte din prerogativele sale generalului Antonescu, pe care l-a numit prim ministru. Ba mai mult, atributiile ce mai ramaneau monarhului erau mai mici chiar decat cele inscise in constitutiile democratice anterioare instaurarii dictaturii regale. Romania se afla deja in sfera de influenta a Germaniei, iar generalul Antonescu devenise practic noul dictator. A doua zi, 6 septembrie, la presiunile generalului, Regele Carol semneaza actul de renuntare la prerogativele regale, lasand pe umerii fiului sau, Mihai, de numai 19 ani povara domniei. Este de precizat ca Regele Carol a evitat sa pronunte in vreun fel cuvantul abdicare in actul de renuntare la tron, probabil gandindu-se la o eventuala reintoarcere. Pe 7 septembrie, Carol a parasit Romania impreuna cu Elena Lupescu, cu un tren special cu 12 vagoane.

Mihai I, Rege al Romaniei (1940-1947)

A doua domnie a Regelui Mihai a inceput in conditii dramatice, intr-o Romania mica, ciuntita din toate partile, intr-o Europa in razboi. Prerogativele regale fusesera drastic limitate, intreaga putere executiva aflandu-se in mainile lui Ion Antonescu si a guvernului sau compus in mare parte din membrii miscarii legionare.

Generalul venise la putere cu ajutorul legionarilor si, in consecinta, primul decret dat sub domnia Regelui Mihai a fost practic o consfintire a acestei stari de fapt aparute in ultimele zile dinaintea tatalui sau: *"Art.1. Statul roman devine stat national legionar;*

Art.2. Miscarea legionara este singura miscare recunoscuta in noul stat (...);

Art.3. Domnul general Ion Antonescu este conducatorul statului legionar si seful regimului legionar;

Art.4. Domnul Horia Sima este conducatorul miscarii legionare."

Si pentru ca miscarea legionara era o miscare extremista care uza de mijloace violente pentru a-si impune vointa, crimele politice ale noului regim nu au intarziat sa-si faca "aparitia". Legionarii nu erau de fapt la primele atentate, pentru ca cei doi prim-ministri asasinati in timpul lui Carol al II-lea au fost ucisi tot de

catre acestia. Aflati la putere, legionarii si-au indreptat "atentia" in principal impotriva acelor oameni politici sau personalitati ale vietii publice care s-au remarcat prin atitudinea lor anti-legionara. Intre cei ucisi s-au numarat marele savant Nicolae Iorga, care a fost si profesorul de istorie al Regelui Mihai, si profesorul Virgil Madgearu, om politic national-taranist si remarcabil economist.

Pe plan extern Romania a devenit practic un satelit al Germaniei atat din punct de vedere politic cat si din punct de vedere economic.

Situatia Regelui Mihai in acea perioada era una foarte stranie. Desi era formal seful Armatei si suveran al Romaniei, participarea sa la deciziile politice si militare ale guvernului a fost sistematic impiedicata de catre Antonescu. Maresalul (intre timp Antonescu fusese inaintat la rangul de maresal) l-a inconjurat pe Rege cu oameni care il informau despre toate miscarile tanarului suveran. Multi dintre aghiotantii regali trimiteau rapoarte scrise maresalului, rapoarte care duceau la schimbari permanente ale personalului din jurul Regelui.

In mijlocul acestor sicane zilnice, Regele Mihai a trait si un moment de bucurie prin reintoarcerea din exil a mamei sale. Regina-Mama Elena fusese practic alungata de catre Carol al II-lea, insa Antonescu a considerat oportuna reintoarcerea ei in primul rand pentru a desavarsi educatia fiului ei. Mihai si mama sa au reusit sa schimbe atmosfera de la Curtea regala, reducand din fastul costisitor impus de catre Carol al II-lea. De asemenea aleile din jurul Castelului Peles au fost redeschise accesului publicului.

In acest timp, pe fondul violentelor si asasinatelor comise de catre legionari, conflictul dintre Ion Antonescu si Horia Sima a devenit tot mai acut, indreptandu-se cu pasi rapizi catre o confruntare deschisa. Astfel, in luna ianuarie a anului 1941, legionarii lui Sima au declansat o rebeliune armata cu scopul de a-l inlatura pe Antonescu si a pune mana pe intreaga putere. Insa Antonescu, primind "suport moral" din partea lui Hitler, a trecut, cu ajutorul armatei, la inabusirea rebeliunii. Nereusind in tentativa lor de a-l atrage pe Regele Mihai de partea lor, legionarii au fost inlaturati de la putere, Horia Sima refugiindu-se tocmai in Germania, unde Hitler avea sa-l "tina" ca modalitate de santaj la adresa lui Antonescu.

La 27 ianuarie 1941 Antonescu a constituit un guvern militar, din care legionarii au fost complet eliminati. S-a instaurat, in acest fel, al treilea regim autoritar din istoria moderna a Romaniei, dupa cel al lui Carol al II-lea si cel national-legionar. Mijloacele de propaganda ale acelor vremi il elogiau zi de zi pe maresalul Antonescu, semnificativa in acest sens fiind o statistica a presei (evident oficiale pentru ca presa libera practic nu exista) anului 1943 care a publicat peste 1290 de articole elogioase la adresa maresalului fata de numai 261 despre Rege.

Anul 1941 avea sa marcheze intrarea Romaniei in razboi. La 22 iunie Antonescu a ordonat armatei sa treaca Prutul. In acest fel, Romania s-a alaturat din prima zi Germaniei in razboiul contra Uniunii Sovietice, cu speranta redobandirii teritoriilor pierdute nu numai in est ci si in vest. Antonescu credea ca prin angajarea in razboi alturi de germanii ii va face pe acestia din urma sa sprijine Romania in redobandirea Ardealului de nord ocupat de catre Ungaria, tot in 1940. Aceasta speranta s-a dovedit desarta, pentru ca in spatele unor false promisiuni, Hitler cauta sa se foloseasca atat de Romania cat si de Ungaria in realizarea scopurilor sale.

Intrarea Romaniei in razboi a fost bine primita atat de catre populatie cat si de catre armata, Rege sau oamenii politici democrati din opozitie, Iuliu Maniu si Constantin Bratianu, cu toate ca Antonescu a ordonat declansarea luptelor fara sa se consulte cu nici un factor politic. Ba mai mult, Antonescu nici macar nu incheiase vreun tratat sau vreo conventie cu Germania care sa stipuleze conditiile si limitele colaborarii.

Edificator despre felul in care vedea maresalul conducerea tarii este faptul ca Regele Mihai nici macar nu a fost anuntat despre inceperea razboiului, afland despre aceasta de la radio BBC.

Daca recucerirea Basarabiei si Bucovinei de nord au fost actiuni fara indoiala populare, continuarea razboiului dincolo de raul Nistru, care reprezenta granita de est a Moldovei istorice si a Romaniei mari, a fost intampinata cu ostilitate. Regele Mihai i s-a opus cu hotarare, ca si unii generali din armata sau oamenii politici democrati. Iuliu Maniu a adresat nenumarate memorii in care atragea atentia maresalului Antonescu asupra marii greseli pe care a facut-o trimitand trupele sa lupte pe teritorii care nu au apartinut niciodata Romaniei. Campania din est a adus nenumarate complicatii si in relatiile tarii noastre cu Anglia si Statele Unite, in cele din urma, la presiunile Rusiei, cele doua puteri aliate raspunzand in cele din urma anterioarelor declaratii razboi ale Romaniei. Cu toate aceste conditii, reprezentantii Statelor Unite au precizat ca ei considera participarea la razboi a romanilor ca nefiind expresia liberei vointe, ci o constrangere din partea Germaniei naziste.

Treptat, pe masura ce trupele romane se aprofundau din ce in ce mai adanc pe teritoriul sovietic, opozitia din tara incepea sa se coaguleze iar eforturile diplomatice ale acesteia incep sa se indrepte catre gasirea unor solutii de scoatere a Romaniei din razboiul impotriva aliatilor. Discursul Regelui Mihai cu ocazia anului nou 1943, rostit la radio, a avut o semnificatie aparte:

"Urarea ce fac cu acest prilej poporului meu, caruia istoria i-a harazit pana acum atatea suferinte, intretinute doar de rare luminisuri de dreptate, este ca sfarsitul framantarilor sangeroase care sfasie omenirea sa-i aduca consfintirea definitiva a drepturilor sale nepieritoare". Tot atunci, pe 1 ianuarie 1943, Regele a declarat public, in fata intregului corp diplomatic venit sa-l felicite, ca spera intr-o *"pace bazata pe dreptate, libertate si intelegere"*.

Aceasta scurta conologie acopera perioada 1856-1997 si reflecta evenimente legate, intr-un fel sau altul, de monarhia si membrii familiei regale din Romania

- **18 martie 1856** - Tratatul de la Paris. Pe baza acestui tratat se convoaca adunarile ad-hoc care hotarasc unirea principatelor Moldova si Tara Romaneasca (Muntenia) sub conducerea unui principe ereditar strain. Principatele se afla sub suzeranitate turca.
- **4 ianuarie 1859** - Unirea principatelor romane sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, luptator roman in revolutia din 1848.
- **11 spre 12 februarie 1866** - Cuza este inlaturat, formandu-se o Locotenenta domneasca. Membrii acesteia incep demersurile pentru aducerea unui print strain la conducerea Principatelor Unite.
- **30 martie 1866** - dupa ce Filip de Flandra refuza tronul Principatelor, Locotenenta Domneasca a publicat o Proclamatie prin care recomanda alegerea prin plebiscit a lui Carol-Ludovic de Hohenzollern-Sigmaringen ca domn al Romaniei cu numele de [Carol I](#).
- **10 Mai 1866** - Carol I soseste in Bucuresti, capitala Romaniei. Depune juramantul in fata Parlamentului. Aceasta zi va deveni Sarbatoarea nationala a Regatului Romaniei pana in 1947.
- **29 iunie 1866** - O noua Constitutie, care instituie principiile monarhiei parlamentare, a separarii puterilor in stat si votul censitar.
- **3 noiembrie 1869** - Carol se casatoreste cu Elisabeta de Wied.
- **20 august 1870** - Se naste Maria, fiica cuplului princiar, care moare de scarlatina in 1877. Carol si Elisabeta nu au mai avut copii.
- **12 aprilie 1877** - Incepe razboiul ruso-turc. Romania permite trecerea trupelor rusesti pe teritoriul sau. Turcii bombardeaza localitatile romanesti de la Dunare.

- **26 aprilie 1877** - Romanii riposteaza la Calafat, deschizand foc asupra orasului Vidin, de pe malul opus al Dunarii.
- **10 Mai 1877** - dupa ce cu o zi inainte Parlamentul dezbate problema, Carol I proclama solemn Independenta absoluta a Romaniei. Comunistii, dupa 1947, au incercat sa inlature orice urma a monarhiei din istoria tarii, "mutand" sarbatorirea independentei pe 9 mai.
- **16 august 1877** - Are loc la cartierul imperial rusesc intalnirea lui Carol cu tarul Alexandru al II-lea, si marele duce Nicolae. Carol I preia conducerea reunita a trupelor romane si ruse. Dupa lupte grele, turcii cer armistitiu.
- **19 februarie 1878** - Pacea de la San Stefano. Rusii refuza participarea Romaniei la tratative. Ba mai mult, ocupa judetele de sud ale Basarabiei, teritoriu romanesc.
- **14 martie 1881** - Se aproba proiectul de lege prin care Romania devine din Principat Regat, iar Carol primeste titlul de Rege al Romaniei.
- **10 Mai 1881** - Romania este proclamata Regat.
- **19 aprilie 1889** - [Principele Ferdinand](#), nepotul Regelui Carol I, soseste in tara ca viitor mostenitor al tronului.
- **29 decembrie 1892** - Ferdinand se casatoreste cu Maria de Edinborough, nepoata Reginei Victoria a Marii Britanii.
- **15 octombrie 1893** - Se naste Carol, fiul lui Ferdinand si al Mariei, viitorul [Rege Carol al II-lea](#). Dupa el au mai urmat cinci copii: Elisabeta, viitoare Regina a Greciei, Maria, viitoare Regina a Iugoslaviei, Nicolae, Ileana (Maica Alexandra- dupa ce se va calugari) si Mircea care avea sa moara de febra tifoida la numai 4 ani in timpul primului razboi mondial.
- **16 iunie 1913** - declansarea celui de-al doilea razboi balcanic. Pe 27 iunie, Romania declara razboi Bulgariei. In urma acestui razboi Romania primeste sudul Dobrogei (Cadrilaterul).
- **1914** - declansarea primului razboi mondial. Romania ca aliat al Austro-Ungarei si Prusiei ar fi trebuit sa intre in razboi alaturi de puterile centrale.
- **21 iulie 1914** - Consiliul de Coroana proclama neutralitatea Romaniei. Regele Carol, desi fidel intelegerilor cu puterile centrale, se supune in cele din urma hotararii consiliului.
- **27 septembrie 1914** - Regele Carol I moare, la 75 de ani (dupa doi ani moare si Regina Elisabeta, sotia sa). Principele Ferdinand devine Rege.
- **28 septembrie 1914** - Regele Ferdinand I depune juramantul. El promite ca va fi "un bun roman", ceea ce insemna ca nu se va opune intrarii in razboi impotriva Austro-Ungariei si Prusiei.
- **14 august 1916** - In Consiliul de Coroana se hotaraste intrarea Romaniei in razboi de partea Antantei. Se declara razboi Austro Ungariei, iar trupele romane intra in Transilvania. Riposta Puterilor Centrale este foarte puternica.
- **noiembrie 1916** - Regele si Guvernul isi muta sediul la Iasi. Bucurestiul ca si o buna parte din Romania este ocupata de trupele germane.
- **vara 1917** - Lupte eroice la Marasesti, Oituz, Marasti. Trupele romane obtin memorabile victorii.
- **octombrie-noiembrie 1917** - retragerea Rusiei din razboi ca urmare a revolutiei bolsevice.
- **27 martie 1918** - Sfatul Tarii de la Chisinau, capitala provinciei ocupate de rusi (Basarabia), proclama unirea cu regatul Romaniei.
- **24 aprilie 1918** - Se semneaza pacea partiala intre Romania si Puterile Centrale. Regele Ferdinand nu a ratificat acest tratat de pace, care devenea astfel nul.
- **15 noiembrie 1918** - Bucovina, provincie aflata sub ocupatie austriaca, se uneste cu Romania.
- **1 decembrie 1918** - Marea Adunare de la Alba Iulia proclama unirea Transilvaniei cu Regatul Romaniei. Tratatetele de pace de dupa incheierea primului razboi mondial aveau sa valideze aceste acte.
- **august 1919** - dupa ce in timpul razboiului Carol fugise cu Ioana Lambrino la Odessa, acesta renunta pentru a doua oara la tron. In cele din urma, in februarie 1920 Carol revine asupra deciziei.

- **10 martie 1921** - Principele Carol se casatoreste cu Elena, Principesa din familia regala a Greciei.
- **25 octombrie 1921** - Se naste [Mihai](#), fiul lui Carol si al Elenei, viitorul Rege al Romanilor.
- **15 octombrie 1922** - Regele Ferdinand si Regina Maria sunt incoronati la Catedrala din Alba Iulia ca Suverani ai Romaniei Intregite.
- **28 martie 1923** - Regele Ferdinand promulga "Constitutia din 1923", una din cele mai democratice constitutii ale vremii, act care consfintea votul universal. Tot in perioada de dupa razboi, are loc si reforma agrara promisa de Rege.
- **30 decembrie 1925** - In urma plecarii Principelui Carol cu amanta sa, Elena Lupescu, la Paris, si a scrisorii acestuia de renuntare pentru a treia oara la tron, Consiliul de Coroana convocat de Ferdinand il proclama pe Mihai mostenitor al tronului Romaniei.
- **20 iulie 1927** - Moare Regele Ferdinand, dupa numai 13 ani de glorioasa domnie. Mihai devine pentru prima data Rege, sub obladiurea Regentei formate din Patriarhul Miron Cristea, Principele Nicolae, fratele lui Carol, si George Buzdugan.
- **6 iunie 1930** - Carol se intoarce in tara, si dupa doua zile este proclamat Rege, cu numele de Carol al II-lea. Dupa scurt timp, revine in Romania si amanta Regelui.
- **1 noiembrie 1932** - Divortul dintre Carol si Elena. Mama lui Mihai este nevoita mai apoi sa paraseasca Romania.
- **10 februarie 1938** - Regele Carol al II-lea abroga Constitutia din 1923 si instaureaza "dictatura regala".
- **1 septembrie 1939** - Inceperea celui de-al doilea razboi mondial.
- **26 iunie 1940** - URSS adreseaza un ultimatum Romaniei prin care cere cedarea Basarabiei. Dupa doua zile Romania cedeaza.
- **19-21 august 1940** - Tratatul romano-bulgare prin care Romania cedeaza Cadrilaterul.
- **30 august 1940** - Dictatul de la Viena. Romania pierde in favoarea Ungariei Transilvania de Nord-Vest, teritoriu locuit in majoritate de romani.
- **5 august 1940** - In urma tulburarilor din tara, Carol al II-lea cedeaza majoritatea puterilor generalului Antonescu.
- **6 august 1940** - Carol abdică in favoarea fiului sau, Mihai, care devine pentru a doua oara Rege. Se instaureaza statul national-legionar condus de Ion Antonescu si Horia Sima. Regele are puteri pur simbolice.
- **20-27 ianuarie 1941** - Rebeliunea legionara. Dupa infrangerea legionarilor, se instaureaza dictatura militara a lui Ion Antonescu.
- **22 iunie 1941** - Romania intra in razboi impotriva URSS, alaturi de Germania.
- **1 ianuarie 1943** - In mesajul sau de anul nou, Regele Mihai ia pozitie impotriva razboiului, ceea ce starneste furia germanilor.
- **1943-1944** - In urma infrangerilor suferite in Rusia, Regele Mihai, alaturi de partidele de opozitie, poarta tratative secrete cu reprezentantii Puterilor Aliate.
- **martie 1944** - Trupele rusesti (sovietice) intra pe teritoriul Romaniei.
- **23 august 1944** - In urma refuzului lui Antonescu de a incheia armistiitiul cu aliatii, Regele Mihai il demite, numind apoi un guvern militar condus de generalul Sanatescu si sprijinit de partidele democratice, inclusiv de minusculul partid comunist. In cursul serii Regele transmite prin radio o proclamatie catre popor, prin care anunata acceptarea armistiitiului cu Aliatii. Au loc lupte grele intre romani si germani, in urma carora Capitala Romaniei este eliberata fara nici un ajutor din partea sovieticilor.
- **30 august 1944** - Trupele rusesti (sovietice) ajung in Bucurestiul eliberat complet de cartea trupele romane.
- **12 septembrie 1944** - Semnarea la Moscova a armistiitiului.

- **25 octombrie 1944** - Transilvania este eliberata in intregime chiar in ziua de nastere a Regelui Mihai.
- **2 decembrie 1944** - Sanatescu isi da demisia din functia de premier. Este numit ca sef al guvernului generalul Nicolae Radescu.
- **6 martie 1945** - In urma amenintarilor rusesti, la putere vine un guvern procomunist, condus de Petru Groza.
- **20 august 1945** - Regele Mihai, sprijinit de Iuliu Maniu si Constantin Bratianu, liderii principalelor partide democratice, cere demisia guvernului procomunist. Cu sprijinul sovieticilor, Petru Groza refuza sa demisioneze si isi continua activitatea de premier.
- **21 august 1945** - Regele refuza colaborarea cu guvernul procomunist si declanseaza "greva regala". Regele inceteaza a mai promulga actele si legile emise de guvern. Greva va dura pana in ianuarie 1946.
- **8 noiembrie 1945** - Cu ocazia onomasticii Regelui, are loc o mare manifestatie promonarhista si anticomunista. Guvernul deschide focul si opereaza nenumarate arestari.
- **ianuarie 1946** - In urma lipsei de suport din partea SUA si a Angliei, Regele inceteaza greva, insa numeste in guvern doi membrii ai partidelor democratice.
- **19 noiembrie 1946** - Alegeri parlamentare. In urma victoriei covarsitoare a democratilor lui Maniu si Bratianu guvernul procomunist falsifica grosolan rezultatele.
- **29 iulie-4 noiembrie 1947** - In urma unei inscenari, sunt arestati si judecati Iuliu Maniu si alti lideri democrati. Maniu este condamnat la temnita pe viata.
- **noiembrie 1947** - Regele Mihai, participand la nunta Elisabetei a Angliei, actuala Suverana, cauta sprijinul liderilor occidentali pentru actiunile sale impotriva comunistilor si sovieticilor. Mihai se logodeste cu Ana de Bourbon-Parma, cu care se va casatori un an mai tarziu, in exil. Comunistii sperau ca Mihai nu se va mai intoarce in tara, Insa Regele revine in Romania, anuntand guvernul si de intentile sale de a se casatori. Toate acestea duc la precipitarea evenimentelor.
- **30 decembrie 1947** - Palatul Regal este inconjurat de trupe sovietice si unitati romane fidele comunistilor. Sub santaj si amenintarea cu pistolul din partea lui Petru Groza, Regele este nevoit sa abdice. Comunistii proclama Republica Populara.
- **3 ianuarie 1948** - Regele paraseste Romania cu trenul, alaturi de mama sa si de cativa apropiati.
- **martie 1948** - Regele Mihai declara la Londra ca abdicarea sa a fost obtinuta prin forta si in consecinta este nula. Ca urmare a acestor declaratii, guvernul comunist retrage cetatenia romana Regelui si membrilor Familiei Regale. Sunt confiscate toate proprietatile regale.
- **1948-1989** - Dupa ce a locuit o vreme in Anglia, Mihai se stabileste in Elvetia, la Versoix. De aici va superviza activitatea Comitetului National Roman, principala organizatie a exilului roman, condus de Nicolae Radescu, fostul prim ministru si ulterior de C. Visoianu, fost ministru de externe. In fiecare an Regele Mihai transmite Mesaje catre tara si tine legaturile cu refugiatii care vin din Romania.
- **22 decembrie 1989** - Dictatorul Nicolae Ceausescu este inlaturat de la putere in urma revoltei populare de la Timisoara si apoi din Bucuresti si din alte orase. Puterea este preluata de un grup de comunisti condus de Ion Iliescu.
- **ianuarie 1990** - Regele Mihai solicita organelor provizorii ale puterii reinstaurarea constitutiei democratice din 1923. Acestea refuza si ii interzic Regelui sa se intoarca in tara cu ocazia Pastelui.
- **20 mai 1990** - Alegeri in urma carora Iliescu se legitimeaza ca presedinte, iar guvernul este condus in continuare de Petre Roman.
- **24 decembrie 1990** - Dupa ce initial Regelui i se permite sa intre in Romania, guvernul condus de Iliescu si Roman organizeaza o ambuscada pe autostrada Bucuresti Pitesti. Regele Mihai este ridicat de catre trupe de politie inarmate si dus la Otopeni de unde este expulzat.

- **23 aprilie 1992** - Regele Mihai revine cu ocazia Pastelui in Romania. Este intampinat (conform CNN) de peste un milion de romani. In urma acestei primiri triumfale, puterea de la Bucuresti interzice orice alta vizita a Regelui in tara, de teama popularitatii in crestere a opozitiei democratice si a monarhiei.
- **septembrie 1992** - alegeri castigate din nou de catre Ion Iliescu si FSN.
- **11 noiembrie 1995** - Moare Corneliu Coposu, creatorul unificarii opozitiei democrate, fost secretar al lui Iuliu Maniu pana in 1947, si fost detinut politic cu 17 ani petrecuti in inchisorile comuniste, presedinte al Partidului National Taranesc Crestin Democrat. Corneliu Coposu a fost unul din principalii apropiati si colaboratori ai Regelui Mihai.
- **1992-1996** - Regelui i se interzice sistematic sa revina in tara.
- **17 noiembrie 1996** - Turul doi al alegerilor prezidentiale il aduce la putere pe Emil Constantinescu. Alegerile parlamentare au fost castigate de CDR, formatiunea infiintata de Corneliu Coposu.
- **28 februarie 1997** - Regele Mihai revine din exil, reprimind un pasaport romanesc. Regele este intampinat de zeci de mii de romani cu ocazia calatoriilor sale prin tara.
- **martie-mai 1997** - Regele Mihai sustine in tarile occidentale cauza Romaniei in privinta intrarii in NATO.
- Regele doreste sa se restabileasca in Romania, desi nu a primit inapoi nici una din proprietatile pe care le-a avut in tara.

Nota:

1. Datele pana la anul 1918 inclusiv, sunt consemnate conform calendarului iulian, in vigoare in Romania acelei perioade. Dupa 1918 datele apar conform calendarului gregorian, corespunzand datelor din Europa occidentala.
2. Cronologia se bazeaza pe cartile "Istoria Romanilor de la origini pana in prezent" de Vlad Georgescu, ed. Humanitas, Bucuresti 1992 si "Monarhia in Romania 1866-1947" de Ioan Scurtu, ed. Danubius, Bucuresti 1991, si pe presa romana de dupa 1989.